

Maj, Nr 5/2020 (214)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał,
jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej.*

1 P 4,10

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica w Główczycach: Główczyce, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Informator parafialny, Nr 5 (214) 2020

Słowo duszpasterza

Usługujcie drugim tym darem łaski, jaki każdy otrzymał, jako dobrzy szafarze rozlicznej łaski Bożej.

1 P 4,10

Drodzy Parafianie!

Majowy numer Informatora z „lekkim” opóźnieniem trafia do Waszych rąk. Cieszę się, że możecie odebrać go już osobiście w Kościele. Dwa miesiące bez nabożeństw na żywo jedynie z nagrywaniem rozważań w pustym kościele to na pewno nie jest to o czym myśli każdy duchowny. Kościół to przecież wspólnota, to międzyludzkie relacje, także rozmowy i spotkania. Kościół to doświadczenie jedności.

Powoli wracamy do naszych kościelnych ławek, albo przynajmniej na wyznaczone w tych ławkach miejsca. Choć musimy zachować odległość od siebie i rozmawiać w maseczkach, to jednak ta

ks. Wojciech Froehlich
*Proboszcz Parafii
w Słupsku*

obecność daje powody do ogromnej wdzięczności, za to, że dane nam jest powoli odzyskiwać, to, co było i jest częścią naszego życia - poczucie wspólnoty. Czekam z utęsknieniem na dzień, w którym nie będzie żadnych ograniczeń sanitarnych i będziemy mogli świętować także wspólnotę sakramentu Komunii Świętej. Niech dobry Bóg prowadzi nas w tym oczekiwaniu.

Niech Bóg Was błogosławi!
Z modlitwą o każdego z Was
ks. Wojciech Froehlich

Wniebowstąpienie Jezusa Chrystusa

A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. (21) Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczy, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. (22) A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. (23) Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś. (24) Ojczy! Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem, aby oglądali chwałę moją, którą mi dałeś, gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata. (25) Ojczy sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, lecz Ja cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś;

ks. Wojciech Froehlich

Proboszcz Parafii w Słupsku

(26) i objawiłem im imię twoje, i objawię, aby miłość, którą mnie umiłowałeś, w nich była, i Ja w nich.

Ew. wg św. Jana 17, 20-26

Drodzy w Chrystusie!

Lubicie patrzeć w niebo? Powiem, że jest ono dla mnie czymś niesamowitym, fascynującym. O różnych porach dnia i nocy, w różnych porach roku. Raz ponure i zachmurzone, kiedy indziej błękitne z malowniczymi chmurami i przebijającymi się promieniami słońca. Nocą rozświetlone gwiazdami i

blaskiem księżyca w różnych fazach. Nigdy takie samo, a jednak to samo. Przestrzeń niesamowita, na pewno nie do końca zbadana. Ciągłe dla wielu zagadkowa i tajemnicza. Można powiedzieć, że nic dziwnego, że to właśnie niebo odgrywa w Biblii tak ważną rolę jako miejsce przebywania Boga, który w

Boga i z przebywaniem z Bogiem na wieczność. Biblia, zarówno w Starym jak i w Nowym Testamencie w niebie sytuuje źródło wszystkich najważniejszych dla człowieka Bożych decyzji. Anioł z nieba zwiastuje narodzenie Jezusa, w dniu chrztu Jezusa nad Jordaniem z nieba słychać głos Boga

swojej naturze jest również tajemniczy i piękny w swojej mądrości. Jest niezbadany, ale ciągle taki sam. Niebo to przedmiot tęsknoty każdego chrześcijanina, ponieważ utożsamiane jest z nieustanną obecnością

Ten jest Syn mój umiłowany, po czterdziestodniowym poście Jezusa na pustyni i po kuszeniu Go przez szatana, to z nieba przystąpili aniołowie, aby mu usługiwać. Gdy Piotr, Jakub i Jan byli świadkami przemienie-

nia Jezusa z nieba pojawili się Mojżesz i Eliasz, który nota bene zgodnie z relacją starotestamentowej 2. księgi Królewskiej 2,11 został wzięty do nieba. Jezus uczy uczniów zwracać się do Boga: *Ojcze nasz, który jesteś w*

podążając za tymi i wieloma innymi przykładami „ingerencji” nieba w życie ludzi na ziemi stajemy dzisiaj wpatrzeni w niebo, nie dlatego że jest takie piękne, ale dlatego, że Jezus powraca do miejsca swojego pochodzenia,

niebie... W tajemniczości i nieskończoności nieba, wyrażona jest tajemniczość i wieczność Boga. Jezus jako Bóg objawiony, który przyjął postać człowieka i stał się podobny do nas, odkrył po części Bożą tajemnicę ukazując prawdę o tym, że zostaliśmy stworzeni z woli Boga na Jego obraz i podobieństwo. Tak więc

jako osoba Trójcy Świętej nierozdzielnie związana z Bogiem Ojcem – stwórcy i Duchem Świętym obiecany i stale obecnym na ziemi, jako pocieszycielem człowieka.

Tekst Ewangelii dzisiejszego święta stanowi pewnego rodzaju kontynuację tematyki niedzieli Rogate, mówiącej o modli-

twie. W minioną niedzielę słyszeliśmy o tym, czego Jezus nauczał o modlitwie i tego jak uczy nas się modlić, dzisiaj słyszymy jak Jezus sam modli się do Ojca. Słowa modlitwy wypowiedzianej przez Jezusa tuż przed pojmaniem w Ogrodzie Getsemane nazywamy Modlitwą Arcykapłańską. Przepelniona jest ona troską Jezusa o uczniów, którzy często okazywali swoją słabość, wypływającą z ludzkiej natury, ale także o tych wszystkich, którzy kiedyś uwierzą w Jezusa jako Zbawiciela, Mesjasza. Słowa tej szczególnej modlitwy Jezusa są kwintesencją Boga, który jest miłością, ale są także traktatem teologicznym mówiącym o jedności osób boskich – Jezus mówi: *Jak Ty Ojczye we mnie a ja w Tobie...*

Poznanie Boga, który jest miłością, jest motorem napędowym do działania człowieka. Bóg jednak zna słabość ludzkiej wiary. Możemy przekonać się o tym czytając Słowo Boże, że nie wszyscy byli tak silnej wiary i mieli tyle zaufania w Bogu, co np. Noe, Abraham, Eliasz czy Hiob, byli i tacy i to nomen omen wśród najbliższych towa-

rzyszy Jezusa, którzy miewali problemy z wiarą, jak np. Piotr, Tomasz, czy Judasz... To właśnie ze względu na kulejącą wiarę człowieka, jedną z Bożych decyzji było wcielenie Jego Syna, aby ludzie zobaczyli, że Bóg tak naprawdę jest blisko człowieka i bliski człowiekowi, i chce dla człowieka tego co naprawdę dobre. Chce wyrwać go z sideł grzechu i zniewolenia i darować mu wolność. W jakimś sensie obrazem wolności może być niebo - przestrzeń, która nie jest ograniczona i jest nieskończona. Do tej „przestrzeni” odchodzi a właściwie powinienem powiedzieć wraca Jezus, żegnając się ze swoimi uczniami i dając im nakaz misyjny w słowach: *Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię kto uwierzy i ochrzczony zostanie będzie zbawiony.* To jest Jezusowe wezwanie do jedności w nauczaniu Słowa i w sakramencie Chrztu. To są słowa obietnicy nakreślające perspektywę dla człowieka. Perspektywę, która wychodzi poza horyzont życia. Czym zatem jest dla nas, w praktycznym wymiarze, Święto Wniebowstąpienia? Na pewno jest potwierdzeniem boskości

Wniebowzięcie Eliasza na ognistym rydwanie 2. Krl 2

Jezusa. Nikt inny jak osoba boska nie mógłby wstąpić do nieba. O Eliaszu czy Henochu napisane jest, że zostali wzięci do nieba, a więc była to Boża ingerencja. Pomijając nasze ewangeliczne podejście do tematów maryjnych, kościół rzymskokatolicki uznaje dogmat z 1854 roku, że Maria także została wzięta do nieba. Tylko Jezus WSTĄPIŁ – bez niczyjej ingerencji, powrócił tam skąd przyszedł. To spoglądanie w niebo, za wstępującym tam Jezusem, jest dla nas początkiem oczeki-

wania na Jego powrót na ziemię, na sąd – tzw. Sąd Ostateczny, w wyniku którego nastąpi weryfikacja tego, o co modlił się Jezus. *Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.* Wniebowstąpienie Jezusa jest motywacją dla naszej wiary, jej wzmacniania, abyśmy gdy powróci okazali się mocni w wierze i przepełnieni miłością płynącą z Ewangelii.

Amen.

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszej parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowny i Rada Parafialna, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych:

- *o duchownych naszej parafii i Kościoła oraz o rady parafialne;*
- *o dzieci, młodzież i rodziców, którzy realizują naukę szkolną zdalnie i doświadczają dużych obciążeń i stresu;*
- *o wszystkich, dla których obecna sytuacja jest zagrożeniem utraty dochodu i podstaw egzystencji;*
- *o górników i ich rodziny;*
- *o wszystkich, którzy wykonują zawody niezbędne do naszego funkcjonowania i przez to narażają się codziennie na zarażenie wirusem;*
- *o osoby starsze, które są szczególnie narażone na zarażenie, i o pracowników służby zdrowia, którzy pracują pod dużym obciążeniem;*
- *o to, żeby Biblia była powszechnie czytana i prowadziła do poznania i wyznania Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Pana;*
- *o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;*
- *o nasze miasta - o mądrość dla rządzących, głód Bożego Słowa i rozpoznanie misji, jaką Bóg nam powierzył;*
- *o mądrość dla nas wszystkich, jak w wyjątkowej sytuacji odkryć złudzenia i iluzje, w jakie na co dzień wierzymy i przemyśleć sprawy najważniejsze.*

Okna pamięci przemawiają

Na ścianie po prawej stronie prezbiterium kościoła św. Krzyża w Słupsku wiszą dwa nietypowe okna, przez które nie sposób dostrzec cokolwiek na zewnątrz.

Znalazły się w tym miejscu w 2011 roku, choć pierwotnie znajdowały się w zakrystii. W trakcie remontu w latach 2003-2005 zostały zdemontowane i zmagazynowane na wieży, skąd trafiły do warsztatu stolarskiego Józefa Maciejewskiego. Tam przeszły gruntowną renowację.

To jedyne oryginalne okna, jakie zachowały się w budynku, co czyni z nich niemych świadków historii kościoła. Okna te nie tylko świadczą o dziedzictwie materialnym parafii, ale także o dorobku teologicznym i duchowym.

9 listopada 2019 roku podczas nabożeństwa upamiętniającego 160 rocznicę wybudowania kościoła, poświęcono zabytkowe okna wraz z dołączonymi do nich tabliczkami upamiętniającymi 15 duchownych, którzy pełnili w nim służbę duszpasterską.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy sylwetki duszpasterzy pełniących swoją służbę w murach słupskiego kościoła na przestrzeni 160 lat.

11 października 1878 r. poślubił Amelie Marie Albertine Karsten. Po jej śmierci (10 czerwca 1881 r.) zawarł związek małżeński w dniu 27 czerwca 1884 r. z jej siostrą Elisabeth Marie Charlotte Franziska Brunhilde Karsten. Z pierwszą żoną miał córkę Margarethę Marie Agnes, urodzoną w Słupsku. Druga żona urodziła mu sześcioro dzieci, z czego: Johannes Martin Achim, Heinrich Richard, Friedrich Ernst i Konrad Heinrich urodzili się w

Ksiądz Superintendent Heinrich Brachmann

Czwarte okienko pamięci poświęcone jest ks. Heinrichowi Ewaldowi Brachmanowi, pastrowi słupskiej parafii starołuterskiej w latach 1878-1892.

Heinrich E.F. Brachmann urodził się 16 października 1851 roku w Stuttgarcie. Jego rodzice pochodzili z Łotwy. Ojciec Johann Wilhelm Robert Brachmann był doktorem filozofii, matka to Marie Charlotte zd. Brutzer.

Słupsku oraz Wilhelm Achim i Elisabeth Anna w Berlinie.

Ordynowany został 13 października 1876 r. we Wrocławiu i tam też podjął pracę kaznodziei pomocniczego. W 1878 roku wygrał wakans na stanowisko proboszcza słupskiej parafii.

W czasach jego pracy na Pomorzu nastąpił okres dalszej stabilizacji parafii staroluterańskiej. Probstwo osiągnęło w końcu lat 70-tych liczbę 718 parafian - najwyższą w swojej historii. Jednocze-

śnie na początku lat 80-tych odczuło bardzo duże straty, kiedy to strukturalnie słabe tereny Pomorza ogarnęła fala uchodźstwa. Ciężka sytuacja życiowa na wsi popchnęła wielu mieszkańców do szukania szczęścia w Ameryce. Wiejskie parafie staroluterańskie straciły wówczas 1/5 wyznawców, podczas gdy parafia miejska w Słupsku, utraciła ich w latach 1882-86 niecałe 9%.

Pomimo zmian demograficznych nie przerwano budowy plebani przy ul. Drewnianej 4 (umożliwiła to ofiara, pewnej szlachetnie urodzonej damy w wysokości 6000 marek). Wcześniej, już w r. 1873 zebrano na ten cel 980 talarów jako kapitał podstawowy.

Elisabeth Berndt (1869-1945) - jedna ze słupskich konfirmantek pastora Brachmanna - została w r. 1899 diakonisą w Gubinie, a od r. 1903 była przełożoną tego domu macierzystego diakonis i przez 42 lata zarządzała Fundacją Naemi Wilke. Zakupiony i wyremontowany w 1997 roku przez tę Fundację budynek przy Wilkestraße

Na Pomorzu po okresie jego kilkunastoletniej służby duszpasterskiej sytuacja materialna ślupskiej parafii ustabilizowała się do tego stopnia, że rozpoczęto budowę własnej plebanii. Liczba parafian, pomimo masowej emigracji do Ameryki, nieznacznie się zmieniała. Trzech synów ks. Heinricha Brachmanna zostało ordynowanych na duchownych Kościoła staroluterańskiego, a najmłodsza córka wyświęcona na diakonisę ewangelicką.

Jan Wild

14 w Gubinie otrzymał, ku jej pamięci, nazwę „Dom Elisabeth”.

W 1891 lub 1892 roku ks. H. Brachmann został powołany do służby proboszcza Parafii Berlina-Mitte i Spandau. Od 1892 roku był superintendentem (biskupem diecezjalnym) Diecezji Berlińskiej Kościoła Ewangelicko-Luterańskiego.

Zmarł 20 listopada 1915 r. w Bad Freienwalde nad Odrą.

Fot. Archiwum parafialne

Opis zdjęć:

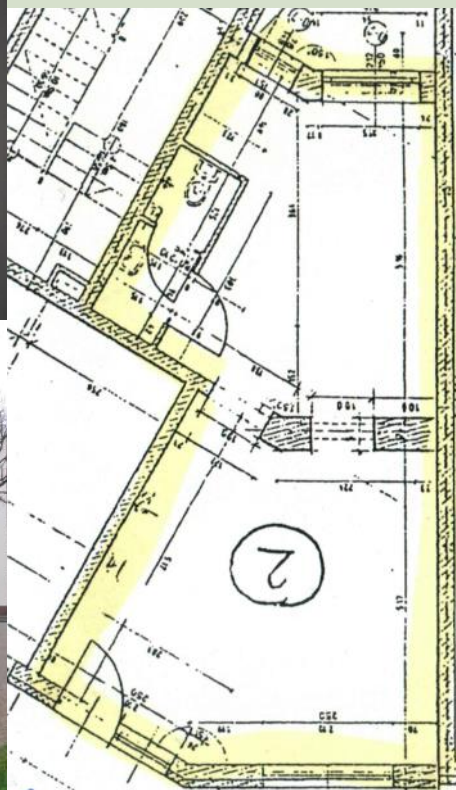
1. Superintendent Diecezji Berlińskiej ks. Heinrich Brachmann
2. Amelie – pierwsza żona z córką Margarethe
3. Elisabeth – druga żona ze swoim współmałżonkiem
4. s. diakonisa Elisabeth Berndt

Parafia dysponuje lokalem użytkowym

do wynajęcia na działalność gospodarczą.

- Lokal o powierzchni 51,7m² znajduje się przy ul. Sygietyńskiego 7 w zrewitalizowanej części miasta. Lokal obejmuje 2 pomieszczenia biurowe oraz ubikację z umywalką.
- Wejście bezpośrednio z ulicy do pomieszczenia biurowego.
- Wygodne, bezpłatne miejsca parkingowe przed budynkiem.
- Kontakt pod telefonem: 59 843 29 36

lub 605 093 872

Zdalne życie Kościoła

Jeden z krążących żartów w ostatnich tygodniach brzmi: *Czy możemy anulować rok 2020? Dlaczego? Bo ma wirusa...* To nawiązanie do często zawirusowanych systemów komputerowych. Niestety ten wirus nie dotknął komputerów, ale ich użytkowników. Z innej strony można powiedzieć, że dzięki Bogu mamy powszechny dostęp do komputerów i Internetu, bo dzięki temu mogliśmy przenieść część naszej działalności wręcz naszego życia do przestrzeni wirtualnej. Również Kościół musiał odnaleźć się w tych nowych warunkach. Wiele parafii rozpoczęło internetowe transmisje nabożeństw na żywo, lub ich retransmisje, od niedzieli 15 marca transmitowane były nabożeństwa z różnych kościołów w całym kraju. Nie można zapomnieć o transmisjach w radio. Prowadzenie lekcji religii przeniesiono także do Internetu w formie tzw. lekcji zdalnych. Niestety na razie oprócz nabożeństw nie mogą odbywać się inne spotkania. Kościół

zaleca aby na razie nabożeństwa miały jedynie charakter nabożeństw Słowa Bożego. Na szczęście przestrzeń wirtualna przychodzi nam z pomocą. Jest w niej ogromna oferta dla każdego. Od wspomnianych nabożeństw, przez szkółki niedzielne, rozważania, rekolekcje, wykłady, słuchowiska, spotkania, aż po koncerty muzyki religijnej. Zachęcam do korzystania z tego dobrodziejstwa na ten czas.

Sytuacja niejako zmusza nas do poszukiwania nowych rozwiązań i możliwości, ale także pozwala odkrywać własne talenty oraz uczyć się zupełnie nowych rzeczy. Mam nadzieję, że gdy wrócimy normalność i my znowu powrócimy z wirtualnej przestrzeni do niezawirusowanego realu.

Lublin, 22 marca 2020 - TVP3

Wrocław, 29 marca 2020 - TVP3

Pszczyna, 5 kwietnia 2020
Niedziela Palmowa - TVP3

Łódź, 10 kwietnia 2020 - TVP 3
Wielki Piątek

Goleiszów, 12 kwietnia 2020
Wielkanoc - TVP3

Koszalin 12 kwietnia 2020
Wielkanoc - Radio Koszalin/Internet

Radom, 19 kwietnia 2020 TVP 3

Szczecin, 26 kwietnia 2020 - TVP 3

Bydgoszcz, 3 maja 2020 - TVP3

Pasym, 10 maja 2020 - TVP 3

Szkołki niedzielne dla dzieci oraz rekolekcje pasyjne przygotowane przez ChTI (Chrześcijańska Telewizja Internetowa)

Spotkanie polsko-niemieckiej grupy roboczej - Zoom
29 kwietnia 2020

Diecezjalna Konferencja Duchownych
5 maja 2020

O tym, co za nami

Życie w dużej mierze przemieściło się do przestrzeni wirtualnej. Nie zmienia to jednak faktu, że wiele rzeczy toczy się dalej. Czasami nieco wolniej, ale jednak. Do przodu posuwają się prace przygotowawcze do remontu Centrum Diakonii i Dialogu przy ul. Traugutta 16. Przygotowany został projekt przebudowy i wydane zostało pozwolenie na budowę. Zakończona została renowacja okien w frontowej ścianie budynku (słupy konstrukcyjne). Nasze wnioski na II etap remontu organów, złożone do Urzędu Miasta i do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, zostały rozpatrzone pozytywnie. Łączna suma dotacji to 82.000,00 zł, co w pełni pokryje ten etap projektu. Życie toczy się dalej, zatem Rada Parafialna podjęła decyzję, że od niedzieli 17 maja wznowione zostają nabożeństwa w kościele w Słupsku, a od 24 maja w Lęborku. Zapraszamy!

**ks. Alfred
Figaszewski
1924-2020**

W Poniedziałek Wielkanocny zmarł **śp. ks. Alfred Figaszewski** - nestor duchownych ewangelickich, emerytowany proboszcz parafii w Gliwicach i Pyskowicach. Miał 95 lat.

Ks. Alfred Figaszewski był najstarszym duchownym Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce. W ślady służby ks. Alfreda poszedł jego wnuk, ks. Wojciech Płoszek - proboszcz parafii w Ostródzie.

Śp. ks. Alfred Figaszewski urodził się 8 listopada 1924 roku w Warszawie w rodzinie pastorskiej. Jego matką była Maria z Chałasińskich, a ojcem ks. Alfred Hugon Figaszewski, prefekt gimnazjalny w Katowicach, a później kapelan wojskowy w Brześciu nad Bugiem. Naukę rozpoczął w 1931 roku w Katowicach w szkole ewangelickiej. Od 1939 roku uczył się w Warszawie w Ewangelickim Gimnazjum im. M. Reja. W latach 1940-1944 naukę zdobywał na tajnych kompletach nauczania, gdzie w roku 1944 uzyskał świadectwo dojrzałości.

Jego ojciec zmarł w 1939 roku. W czasie wojny w latach 1939 -1945, mło-

dy wówczas chłopiec, walczył o przetrwanie ciężkiego okresu okupacji hitlerowskiej, zamieszkując wraz z matką i siostrą u dziadków w podwarszawskiej miejscowości Radość.

W roku 1944 powołany został do Wojska Polskiego i skierowany do szkoły podoficerskiej we Włodawie. Następnie uczestniczył w kampanii wojennej w stopniu plutonowego w 1. Dywizji Wojska Polskiego, w 6. Pułku Artylerii Lekkiej. Został odznaczony Krzyżem Walecznych w walkach o Łabę.

W roku 1945 podjął studia na Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego, który ukończył w 1951 roku. Ordynowany dnia 20 stycznia 1952 roku w Warszawie. Ze względu na zniszczenia wojenne, jakim uległ kościół Świętej Trójcy, ordynacja miała miejsce w kościele reformowanym. Początkowo pracował w Kętrzynie na Mazurach.

Następnie od 1 lipca 1952, do przejścia na emeryturę w 1992 roku, był proboszczem w parafii ewangelickiej w Gliwicach. Jego następcą został ks. Jerzy Samiec, późniejszy zwierzchnik Kościoła.

W lipcu 2016 roku zmarła jego ukochana żona Helena. Pozostawił córkę i syna z rodzinami.

Śp. ks. dr Włodzimierz Nast był wieloletnim proboszczem parafii ewangelicko-augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie, członkiem Synodu Kościoła i Konsystorza oraz nauczycielem akademickim Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Śp. ks. dr Włodzimierz Nast urodził się 14 stycznia 1942 w Warszawie jako syn Zygmunta Ryszarda Nasta i Teodory z d. Kuske. W 1959 r. ukończył Liceum im. Tomasza Zana w Pruszkowie. W 1963 r. ukończył studia teologiczne w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej i po zdaniu pierwszego egzaminu kościelnego pro venia concionandi, został 20 października 1963 r. w Warszawie ordynowany na duchownego przez bp. dr. An-

śp. ks. dr Włodzimierz Nast
1942-2020

drzeja Wantułę. W latach 1963–1964 pracował jako wikariusz w Krakowie. Od 1964 r. pełnił służbę w parafii Świętej Trójcy w Warszawie, najpierw jako wikariusz (1964–1979), następnie jako proboszcz pomocniczy (1979–1995) i proboszcz (1995–2007). W latach 1977–1979 był też administratorem parafii w Węgrowie.

W latach 1990–2007 członek Kościelnej Komisji Egzaminacyjnej. Od 1992 r. do 2007 członek Synodu Kościoła, następnie

w latach 1996–2007 radca duchowny diecezji warszawskiej, w latach 1997–2001 radca Konsystorza.

Śp. ks. dr Włodzimierz Nast był wieloletnim nauczycielem akademickim. Od 1979 był asystentem przy Katedrze Teologii Praktycznej Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, a następnie wykładowcą. W 1989 r. obronił rozprawę doktorską pt. „Agendy kościelne w ewangelicko-augsburskim zborze warszawskim w latach 1650–1955”. Pełnił również obowiązki kierownika Katedry Ewangelickiej Teologii Praktycznej ChAT. Po przejściu na emeryturę związany również przez wiele lat z Ekumenicznym Uniwersytetem Trzeciego Wieku.

Śp. ks. dr Włodzimierz Nast był zaangażowany także w działalność ekumeniczną (nabożeństwa ekumeniczne Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, Ekumeniczne Dni Biblijne itp.). Od 1997 r. przez 10 lat był członkiem Komisji ds. kontaktów z Kościołem Ewangelicko-Reformowanym i Ewangelicko-Methodystycznym w RP.

Pozostawił żonę Ewę, syna Tomasza z żoną i dziećmi.

Apel Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa

„Dobrze czynimy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary” Ga 6,10

Wiele autorytetów mówi nam dziś, że już nic nie będzie takie jak było do tej pory, że po doświadczeniu, które przeżywamy, kiedy świat dosłownie musiał zwolnić w swoim szaleńczym biegu a nawet się zatrzymać, ludzie będą już inni, lepsi.

Może Bóg daje nam ten czas na złapanie dystansu do siebie i innych, do nowych przemyśleń i refleksji.

Osobiście życzę sobie, żeby było w tym stwierdzeniu wiele prawdy, żebyśmy wyszli z tego doświadczenia zwycięsko.

Jednak pozostaną rzeczy niezmiennie, które nie podlegają upływowi czasu, są niezależne od jakiegokolwiek sytuacji w tym świecie. To Słowo Boga, obietnice Boże, oraz wartości, do których się przyznajemy jako naśladowcy Jezusa Chrystusa.

Jedną z tych wartości jest solidarność z siostrami i braćmi w Kościele. Solidarność wyrażająca się w trosce o drugiego człowieka, modlitwie o niego oraz pomocy. Solidarność tych, którzy od Boga otrzymali więcej z tymi, którzy są aktualnie w potrzebie. Bratnia Pomoc im. Gustawa Adolfa jest ideą, która nie straci chyba również nigdy na swojej wartości. Nie sie ona bowiem pomoc finansową dla tych parafii, które troszcząc się o swoje kościoły, kaplice i plebanie nie są w stanie wykonać najpilniejszych remontów samodzielnie. Od kilku lat inwestujemy również w młdziez i wspomagamy takie projekty jak: Warsztaty Muzyczne, Olimpiady, Zjazdy Ogólnopolskie.

Wierzimy, że również w tym roku, jako domownicy wiary z Mazur, Małopolski, Wielkopolski, Pomorza i Śląska (Cieszyńskiego, Dolnego, Górnego) połączymy swoje siły i zbierzemy ofiary na wsparcie remontów budynków sakralnych oraz projektów młodzieżowych.

Skoro większość rzeczy ma być teraz inna, to i tegoroczna zbiórka ofiar na Bratnią Pomoc im. Gustawa Adolfa również będzie inna. Prosimy Was o składanie ofiar przelewając ofiarę na konto Waszej Parafii z dopiskiem –ofiara na BPGA

Każda suma, nawet najmniejsza, jaką zdołacie w tej chwili przelać będzie wykorzystana dla Kościoła! Prosimy o Waszą ofiarność płynącą z serca dla współwyznawców w innych parafiach. Bóg zapłać!

Za Zarząd

Ks. Marcin Makula

Humor z befką

Osoby, które myślą, że w niedzielny poranek znajdują Boga w otaczającej ich naturze i w związku z tym uważają, że nie muszą uczestniczyć w nabożeństwie, powinny dać się pochować przez nadleśniczego.

„Panie Mecenasiu, jeśli postara się Pan, żebym dostał tylko pół roku, zapłacę Panu 1000,00 zł extra!” Obrońca po procesie: „Nie było łatwo załatwić to pół roku, które Pan sobie życzył! Sąd chciał Pana uniewinnić!”

Pewien duchowny po raz pierwszy leci samolotem. Dla uspokojenia stewardessa proponuje mu drinka. *Na jakiej wysokości lecimy?* chce wiedzieć ksiądz. *Prawie 1144 metrów* - odpowiada stewardessa. *W takim razie lepiej nie* - odmawia duchowny. *Szef jest w pobliżu!*

opr. ks. Wojciech Froehlich

Wpłacaj darowizny na parafie przez dotpay - informacje na stronie:

***www.slupsk.luteranie.pl,
w zakładce „darowizna”.***

Darowizny

Kwota:

100 zł

Cel:

Wpłata na cele kultu religijnego

akceptuję [regulamin](#)

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

KALENDARZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny: styczeń - 369,00 zł
2. na Fundusz Stypendialny: luty - 274,10 zł
3. na Diakonię Polską: niedziela Invocavit
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: maj / czerwiec;
5. na Domy Opieki (ofiara żniwna): wrzesień lub październik;
6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny: październik
7. Fundusz na Diasporę. I niedziela po Pamiątce Reformacji

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej, przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko lub wpłacać za pomocą systemu dotpay przez stronę www.slupsk.luterenie.pl (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA MAJ/CZERWIEC

DZIEŃ	SŁUPSK	SŁUPSK	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
	D	PL		
16.05 (sobota) Rogate	10.30			
17.05 Rogate		10.30		
21.05 Wniebowstąpienie		17.00		
24.05 Exaudi		10.30	8.30	
31.05 Zesłanie Ducha Św.		10.30		
01 06 2. Święto Zesłania Ducha	10.30			
07.06 1. po Trójcy Św.		10.30		
14.06 2. po Trójcy Św.		10.30	8.30	
21.06 3. po Trójcy Św.		10.30		
28.06 4. po Trójcy św.		10.30		

